

מקבלו בשתי ידיו ומסלקו מן הקרקע טפה ונותן בו עיניו ומשגרו במתנה לאנשי

ביתו

**מִקְבְּלוֹ בְּשֵׁתֵי יָדָיו, ה' ה' ה' הדבר השביעי בכוס של ברכה הוא שצריך**

לקבל את הכוס בשתי ידיו שבכל יד יש ה' אצבעות כנגד ה"ח וה"ג.

**וְנוֹתְנוּ בַיָּמִין, כִּי ה' עֲלִיוֹנָה לְחֶסֶד, ה' שְׁנֵיָה לְגְבוּרָה**

ומשום כך אח"כ הוא צריך לתתו בימין, מאחר שהימין היא סוד ה"ח והשמאל היא סוד ה"ג,

ובזה גוברים החסדים וממתקים את הגבורות. **וּמִסְלָקוֹ מִן הַקָּרְקַע טֶפֶח,**

**בְּסוּד יו"ד כִּי סְלוּק ה' הוּא יו"ד** הדבר השמיני בכוס של ברכה הוא

שצריך להגביהו מן השולחן כשיעור טפה, דהיינו שהטפח הוא סוד י"ס, ובוה עולה ה'

דמלכות לט"ס ז"א בכדי להשלימו ל"ס. **וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, שֶׁהֵם בְּסוּד**

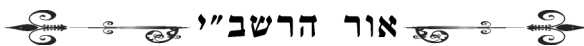
**יְאֵהֲדוּנָהּ** הדבר התשיעי בכוס של ברכה הוא שצריך ליתן את עיניו בו, דהיינו שסוד

העינים הם שילוב הוי"ה אדנ"י שהוא צירוף יאהדונה"י, שהוא מאיר לכוס דמלכות.

**יְהוָה (ד"א יו"ד) מְאִיר בְּבַת עֵינַי. יְהו"ה [רד] בְּשֶׁלֶשָׁה צְבָעֵי**

**הָעֵינַי** כי הגה אות י' דהוי"ה מאיר בבת עין ואותיות הו"ה דהוי"ה מאירים בשאר שלושה

גווני העין [רחה]. **אֲדָנִי מְאִירָה בְּשְׁנֵי כְרוּבֵי הָעֵינַי, וְאִישׁוֹנָי [רד]**



הוא כדוגמת ארץ ישראל והנקודה

[רד] היהל אור גורם הוי"ה.

האמצעית הנקראת בת עין היא כדוגמת

[רחה] דהיינו שבעין יש ד' גוונים בסוד ד'

ירושלים ומקום המקדש שמשם הושתת

אותיות הוי"ה וסוד גלגל העין הוא כגלגל

העולם (עיינ זהר שלח קס"ט ע"א ובתיקונ"ז

כדור העולם כי הגוון הלבן שבהם הוא

קכו" ע"ב).

כדוגמת הים שסובב את העולם והגוון השני

[רד] הדמשק אליעזר גורם ובשני עפעפי העין.

הוא כדוגמת היבשה והגוון היותר פנימי

הלימוד  היומני

לע"נ עליזה בת מיכל ע"ה

**עֲפַעְפֵי הָעַיִן** וד' אותיות אדנ"י מאירים בשני כרובי וכיסויי העין, ובשני עפעפי העין שהם ריסי העיניים (הסולם). **וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמִתְנֵה לְאֲנָשֵׁי** (דף עד"ר ע"א) **בֵּיתוֹ. הִיא בֵּינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנֵת חֶלְקוֹ** הדבר העשירי בכוס של ברכה הוא לשגרו במתנה לאנשי ביתו, ובזה מאירה בינה ומלכות כי המתנה הוא בבינה, בסוד ישמח משה במתנת חלקו, דהיינו שמשה זכה במתנת מ"ט שערי הבינה[רו].

הדבר העשירי בתיקון שולחן השבת – ברכת המזון

**עֲשִׂירָאָה, בְּרַבַּת מְזוֹנָא** הדבר העשירי בתיקון שולחן השבת, הוא לברך ברכת המזון, **הָא אִוְקְמוּהָ רַבָּנֵן, בְּשִׁלְשָׁה, צָרִיךְ בּוֹם** ובזה אמרו חז"ל שבשלשה צריך כוס, [רוח] דהיינו שהוא סוד חג"ת הכלולים במלכות הנקראת כו"ס. **וְרִזָּא דְמַלְאָה, בְּגִין דְּאִיהִי** (ירמיה ב) **אֶהְבֵּת כְּלוּלוֹתֶיהָ, דְּאִינוּן אֶבְהֵן, בְּכ"ל מְכ"ל כ"ל. וְלִית לְאֶרְכָּאָה יְתִיר** וסוד הדבר הוא שעל המלכות נאמר 'אהבת כלולותיך', דהיינו שמחמת האהבת הקב"ה ז"א את המלכות הוא כלל בה את החג"ת שנאמר בהם בכל מכל כל, [רט] ואין צריך להאריך יותר בזה מאחר שכבר ביארנום (פנחס רמ"ה ע"א ואילך).

### אור הרשב"י

[רו] כדאיתא בראש השנה דף כא עמוד ב' רב ושמואל, חד אמר: משמים שערי בינה נבראו בעולם, וכולן ניתנו למשה חסר אחד, שנאמר ותחסרהו מעט מאלהים. [רוח] עיין ברכות מ"ה ע"א.

[רט] דהיינו שבאברהם נאמר ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל (בראשית פרק כד פסוק א), וביצחק נאמר ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם

הלימוד היומני

לע"נ עליזה בת מיכל ע"ה

## ברכת המזון מן התורה

**בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מִן הַתּוֹרָה מְנִין. שְׁנַאמַר, וְאִכְלַת וְשָׂבַעַת**

**וְגו'** מנין שמהתורה צריך לברך ברכת המזון, אלא הוא מזה שכתוב ואכלת

ושבעת וברכת וגו'. **וְשָׁנִינוּ בְּבְרִייתָא, וּבְרַכַּת זוּ בְּרַכַּת הַזֶּן.**

**אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ זוּ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן. עַל הָאָרֶץ, זוּ בְּרַכַּת**

**הָאָרֶץ. הַטּוֹבָה, זוּ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. וְכֵן הוּא אוֹמֵר,** (דברים

ג) **הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹן** ושנינו בברייתא, [רין] שמש"כ 'וברכת' זו ברכת

הזן את העולם, ומש"כ 'את ה' אלהיך' זו ברכת על הארץ ועל המזון, ומש"כ 'על הארץ' זו

ברכת הארץ שהיא ברכת רחם, ומש"כ 'הטובה' זו ברכת בונה ירושלים, מאחר שבחינת טוב

❦ אור הרשב"י ❦

זו בונה ירושלים, וכן הוא אומר ההר הטוב

הזה והלבנון, הטוב והמטיב – ביבנה תקנוה.

אין לי אלא לאחריו, לפניו מנין? תלמוד

לומר: אשר נתן לך – משנתן לך. רבי יצחק

אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר וברך את

לחמך ואת מימך, אל תקרי וברך אלא

וברך, ואימתי קרוי לחם – קודם שיאכלנו.

רבי נתן אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר:

כבאכם העיר כן תמצאון אותו בטרם יעלה

הבמתה לאכול כי לא יאכל העם עד באו כי

הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים. וכל

כך למה? לפי שהנשים דברניות הן. ושמואל

אמר: כדי להסתכל ביפיו של שאול, דכתיב:

משכמו ומעלה גבה מכל העם. ורבי יוחנן

אמר: לפי שאין מלכות נוגעת בחברתה

אפילו כמלא נימא.

תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה (בראשית פרק

כז פסוק לג), וביעקב נאמר קח נא את ברכתי

אשר הבאת לך כי הנני אלהים וכי יש לי כל

ויפצר בו ויקח (בראשית פרק לג פסוק יא).

[רין] כדאיתא בברכות דף מח עמוד ב' תנו

רבנן: מנין לברכת המזון מן התורה? שנאמר:

ואכלת ושבעת וברכת – זו ברכת הזן, את ה'

אלהיך – זו ברכת הזמן, על הארץ – זו

ברכת הארץ, הטובה – זו בונה ירושלים, וכן

הוא אומר: ההר הטוב הזה והלבנון, אשר נתן

לך – זו הטוב והמטיב. אין לי אלא לאחריו,

לפניו מנין? אמרת קל וחומר, כשהוא שבע

מברך – כשהוא רעב לא כל שכן? רבי אומר:

אינו צריך, ואכלת ושבעת וברכת – זו ברכת

הזן, אבל ברכת הזמן – מגדלו לה' אתי

נפקא, על הארץ – זו ברכת הארץ, הטובה –

הוא ירושלים, בסוד ההר הטוב וגו'. **אֵינְ לִי אֱלֹהָ לְאַחֲרָיו, לְפָנָיו מִנִּין**  
והנה מבואר שצריך לברך לאחר המזון, ומנין שצריך לברך גם לפניו. **שָׁנֵאמַר**  
**אֲשֶׁר נָתַן לָךְ, מִשְׁעָה שְׁנָתָן לָךְ, חַיִּיב אֶתָּה לְבָרְכוּ** אלא  
הוא מזה שכתוב 'אשר נתן לך', דהיינו שכבר משעה שהוא נתן לך אתה חייב לברכו.

משה תיקן ברכת הזון, יהושע ברכת הארץ, ודוד ושלמה בונה ירושלים  
**וְדַרְשׁוּ חֲכָמִים זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה, מִשָּׁה תִּיקַן לָהֶם**  
**לְיִשְׂרָאֵל בְּרַפְתְּ הַזֶּן, בְּשָׁעָה שִׁירַד לָהֶם הַמֶּן.**  
**יְהוֹשֻׁעַ תִּיקַן לָהֶם בְּרַפְתְּ הָאָרֶץ, בְּשָׁעָה שֶׁהַכְּנִיסָן**  
**לְאָרֶץ. דָּוִד וְשְׁלֹמֹה תִקְּנוּ בִּוְנֵה יְרוּשָׁלַיִם.**<sup>[ד"א]</sup> **עוֹד נִמְצָא**  
**בְּפִרְשַׁת הַמֶּן, רָמֹז לְבִרְכַת מִזוֹן בְּמֶן עֲצָמוֹ, שָׁנֵאמַר**  
**(שמות טז) וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם**  
דהיינו שסוד הידיעה הוא ע"י שתברכו על המזון של המן. ע"כ.

חוזר לדבר בענין התפילין ומסביר רשב"י שבעה זיינין שבתפילין של ראש כנגד  
שבעה סודות

**אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רָזָא דְאִינוּן שְׁבַע זַיִינִין דְרִישִׁימִין**  
**בְּתַפְלִין, דְּהוּא שְׁבַעָה שְׁבַעָה** אמר רשב"י סוד שבעה אותיות



[ד"א] כדאיתא בברכות דף מח עמוד ב' אמר רב נחמן: משה תקן לישראל ברכת הזון בשעה שירד להם מן, יהושע תקן להם ברכת הארץ ביון שנכנסו לארץ, דוד ושלמה תקנו בונה ירושלים. דוד תקן על ישראל עמך ועל ירושלים עירך, ושלמה תקן על הבית הגדול

הלימוד היומני

לע"נ עליזה בת מיכל ע"ה